

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2015, čj. 6 As 71/2015-9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2015, čj. 30 A 98/2015-27, o námitce podjatosti soudců Dagmar Nygrínové, Jiřího Pally a Aleše Roztočila, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 281/2015,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu Dagmar Nygrínová, Jiří Palla a Aleš Roztočil **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 281/2015.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2015, čj. 30 A 98/2015-27, kterým byla odmítnuta jeho žaloba. Kasační stížnost byla zapsána u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 247/2015 a dle rozvrhu práce je k jejímu projednání a rozhodnutí určen senát ve složení: Miluše Došková, Karel Šimka a Eva Šonková.

[2] Stěžovatel namítl podjatost všech těchto soudců druhého senátu Nejvyššího správního soudu. Věc této námítky podjatosti byla zapsána pod sp. zn. Nao 281/2015 a dle rozvrhu práce je k jejímu projednání a rozhodnutí určen senát ve složení: Dagmar Nygrínová, Jiří Palla a Aleš Roztočil.

[3] Proti jmenovaným soudcům čtvrtého senátu namítl stěžovatel podjatost v podání ze dne 27. 10. 2015. Jako důvod uvedl, že tito soudci mu „*upřeli úmyslně či neúmyslně právo na spravedlivý proces a na soudní či jinou ochranu např. v řízení před ČR-Nejvyšším správním soudem ve sp. zn. 4 As 237/2014, 4 As 257/2014, 4 As 52/2015, 4 As 64/2015, 4 As 89/2015, 4 As 125/2015, 4 As 139/2015, Nao 445/2014, Nao 468/2014 atd. a úmyslně se neřídí zákony nebo je neznají*“.

[4] Namítání soudci uvedli, že ke stěžovateli ani k věci, která je předmětem řízení, nemají žádný vztah.

[5] Námitka podjatosti byla postupem podle § 8 odst. 5 s. ř. s. předložena k rozhodnutí desátému senátu Nejvyššího správního soudu, který o ní uvážil následovně.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[7] Integrální součástí práva na spravedlivý proces, vymezeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[8] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003-16).

[9] Stěžovatel námitku podjatosti založil na kritice postupu soudců Dagmar Nygrínové, Jiřího Pally a Aleše Roztočila v jiných jeho věcech vedených u Nejvyššího správního soudu.

[10] Nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní stanovisko stěžovatele bylo podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců čtvrtého senátu zabýval. Z hlediska objektivního má při posuzování námítky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *[d]ůvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Okolnosti spočívající v postupu soudců čtvrtého senátu v jiných věcech stěžovatele proto nemohou jejich vyloučení opodstatňovat. K tomu je třeba dále doplnit, že stěžovatel ani neuvedl žádné konkrétní okolnosti, ve kterých údajnou podjatost soudců čtvrtého senátu spatřuje.

[11] Stěžovatelem jen obecně uplatněné výhrady nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců čtvrtého senátu a jiné skutečnosti stěžovatel netvrdil; proto rozhodl desátý senát Nejvyššího správního soudu tak, že soudci Dagmar Nygrínová, Jiří Palla a Aleš Roztočil nejsou vyloučení z projednávání a rozhodování věci sp. zn. Nao 281/2015.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. listopadu 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu